

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நறுமணம்மிக்க மலர்கள் ஆகுங்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணரே, முதல் இலக்க நறுமணம்மிக்க மலராவார். இதனாலேயே அவர் அனைவராலும் விருப்பப்படுகின்றார். அனைவரும் அவரைத் தங்களது கண்களில் வைத்துள்ளனர். (அவரில் ஆழ்ந்த மரியாதை வைத்துள்ளனர்.)

கேள்வி: எந்த லௌகீக உறவுமுறை இனிமையானது? நங்கள் இனிமையிலும், இனிமையானவர் என்று யாரை அழைக்கின்றீர்கள்?

பதில்: லௌகீக உறவுமுறைகளில், தந்தையே இனிமையானவர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. உங்களுடைய தந்தையே அதி இனிமையானவரும், அதி அன்பானவர் என்றும் நங்கள் அவரது அன்பிற்கினிய குழந்தைகள் எனவும் குழந்தைகளாகிய நங்களும் கூறுகின்றீர்கள். பின்னர் ஆசிரியரும் இனிமையானவர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளார். ஏனெனில் ஆசிரியர் உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றார். ஞானமே உங்களுடைய வருமானத்திற்கான மூலாதாரமாகும். நங்களும் முதலில் ஞானத்தையே பெறுகின்றீர்கள். நங்கள் வீட்டில் குடும்பத்துடன் வாழும்போதும், இந்த ஞானத்தைக் கிரகிப்பதுடன், ஏனையோரையும் அதைக் கிரகிக்கத் தூண்ட வேண்டும்.

பாடல்: உங்கள் பாதையிலேயே வாழ்ந்து, உங்கள் பாதையிலேயே மடிவேன்.

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். ஒரு நபர் மரணிக்கின்றபோது, அவர் இன்னொரு பெற்றோருக்குக் குழந்தையாகப் பிறக்கின்றார். அவரது தந்தையும் வாழ்த்தப்படுகின்றார். ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். அந்தப் பாடல் சரூரத்தையே குறிக்கின்றது. நங்கள் ஒரு சரூரத்தை விடுத்து இன்னொன்றை எடுக்கின்றீர்கள். அதாவது, நங்கள் ஒரு தந்தையை விடுத்து, இன்னொரு தந்தையிடம் செல்கின்றீர்கள். நங்கள் 84 சரூரதாரித் தந்தைகளைக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். உண்மையில் நங்கள் அசரூரியான தந்தையின் குழந்தைகள். ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் அனைவரும் தந்தையுடன் வசிக்கின்ற நிர்வாண உலக வாசிகளான அமைதிதாமவாசிகளாவீர்கள். அது ஆத்மாக்களின் உலகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் அங்கேயே இருந்தீர்கள், தந்தையும் அங்கேயே இருக்கின்றார். இங்கே, நங்கள் அவரை மறந்து விட்டீர்கள், ஏனெனில் நங்கள் லௌகீகத் தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகிவிட்டீர்கள். சத்தியயுகத்தில் எவருமே தந்தையை நினைவுசெய்ய மாட்டார்கள். அவர்களுடைய புத்தி ஏற்கனவே கழேயே உள்ளது. இங்கே மக்கள் அவரை நினைவுசெய்கின்றபோது அவர்கள் ஓ பாபா! எனக் கூறுகின்றனர். இவரும் பாபா என்றே அழைக்கப்படுகின்றார். இவரும் ஒரு தந்தையாவார். நங்கள் லௌகீகத் தந்தையை இங்கேயே காண்கின்றீர்கள். நங்கள் பரலோகத் தந்தையை அழைக்கும்போது, மேலேயே பார்க்கின்றீர்கள். நங்கள் இப்போது அந்த பாபாவுக்கே உரியவர்கள். முதலில் நங்கள் தூய்மையாகவும், உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தையும் கொண்டிருந்தீர்கள் என்றும் உங்களுடைய 84 பிறவிகள் இப்பொழுது முடிவிற்கு வருகின்றன என்பதையும் நங்கள் அறிவீர்கள். நங்கள் சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள், இதனாலேயே நங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்கள். எப்போதும் இந்த ஆடையை (சரூரம்) அணிந்திருந்ததால் அது இப்பொழுது தமோபிரதானாகிவிட்டது. முதலில் ஆத்மா சரூரம் இரண்டுமே சதோபிரதானாக இருந்தது. பின்னர் ஆத்மா சதோ, ரஜோ, தமோ, ஸ்திதிகளுக்கூடாகச் செல்கின்றார். முதலில் அது தங்கமாகவும் பின்னர் அது வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு நிலைகளுக்கூடாகச் செல்கின்றார். அது ஆபரணம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. தங்கத்தில் கலப்படம் கலக்கப்படுகின்றது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் இப்பொழுது தூய்மையற்றவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். தங்கமும் பிரகாசம் மங்கிவிட்டது. நங்கள் அவலட்சணமாகவும், தூய்மையற்றவர்களாகவும் ஆகிவிட்டீர்கள். முதலில் ஆத்மாக்களாகிய நங்கள் தூய்மையாக இருந்ததுடன், தூய சரூரத்தையும் கொண்டிருந்தீர்கள். எவ்வாறு இப்பொழுது நங்கள் தூய சரூரத்தைப் பெற முடியும்? நூராவதன் மூலமா? நூராவதன் மூலம் எதுவுமே நடைபெறப் போவதில்லை. ‘ஓ தூய்மையாக்குகின்ற பாபா!’ என ஆத்மாக்கள் கூவி அழைக்கின்றனர், “பாபா” என்ற வார்த்தை மிக இனிமையானதாகும். அது மிக நல்லது. “பாபா” என்ற

வார்த்தை பாரதத்தில் மாத்திரமே பயன் படுத்தப்படுகின்றது. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் தொடர்ந்தும் “பாபா! பாபா!” எனக் கூறுகின்றார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது ஆத்ம உணர்வுடையவர் ஆகியுள்ளதான் தந்தைக்கு உரியவர்களும் ஆகியுள்ளார்கள் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் முதலில் உங்களைச் சுவர்க்கத்திற்கு அனுப்பினேன். உங்களுடைய பாகங்களை நடித்ததினால், நூங்கள் இப்பொழுது முடிவை அடைந்துள்ளார்கள். உள்ளார ‘பாபா!, பாபா!’ எனத் தொடர்ந்தும் கூறுங்கள். பாபா வந்துள்ளார் எனக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். ‘ஓ தூய்மையாக்குகின்ற பாபாவே வாருங்கள்! எங்களைத் தூய்மை ஆக்குங்கள்’ என அனைவரும் அவரை நினைவுசெய்கின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் தங்களது சொந்த மொழியிலேயே கூவி அழைக்கின்றனர். உலகம் பழையதாகின்றபோது அவர்கள் கூவி அழைக்கின்றனர், எனவே அவர் சங்கமயுகத்தில் நிச்சயமாக வருகின்றார். நூங்கள் மாத்திரமே இதை அறிவார்கள். சமயநூல்களிலே அவர்கள் பல குழப்பமான விடயங்களை எழுதியுள்ளார்கள். பாபா உங்களுடைய அதி அன்பிற்கினியவரும் அதி அன்பான பாபாவும் எனக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் உறுதியான நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளார்கள். பாபாவும் கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, இனிமையான, அதி இனிமையான, இனிமையிலும் இனிமையான. யார் இனிமையானவர்? லௌகீக உறவுமுறைகளில் தந்தையே இனிமையானவர். பின்னர் ஆசிரியர் இனிமையானவர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளார். ஆசிரியர் நல்லவர், ஏனெனில் அவர் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். கூறப்பட்டுள்ளது: ஞானமே வருமானத்தின் ஆதாரமாகும். ஆகையால் இந்த ஞானமும் உங்கள் வருமானத்திற்கான ஆதாரமாகும். யோகம் நினைவு என்றும், கியான் ஞானம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆக்கப்பட்டீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். இதனாலேயே மக்கள் சிவனின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர், ஆயினும் எப்படி சிவபாபா வந்தார் என எவரும் அறியமாட்டார்கள். படங்களிலே திரிமூர்த்தி காட்டப்பட்டுள்ளார். சிவன் மேலே காட்டப்பட்டுள்ளார். பிரம்மாவின் மூலமாக ஸ்தாபனை - யார் பிரம்மா மூலமாக ஸ்தாபனையை மேற்கொள்கின்றார்? சிவபாபா கரன்கரவன்ஹார்;. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரின் மேலேயே சிவன் உள்ளார். அவர்கள் படைப்பாகும். அவர்களைப் படைப்பவர் சிவனாவார். அவர் அசரீரியானவர். இது சரீர உலகமாகும். உலகச் சக்கரம் தொடர்ந்தும் சுழல்கின்றது. சூட்சும உலகம், உலகச் சக்கரம் என அழைக்கப்படுவதில்லை. மனித உலகமே சுழல்கின்றது. ஆயினும், சூட்சும உலகிலோ, அல்லது அசரீரி உலகிலோ சக்கரம் என்ற கேள்வியில்லை. இப்பொழுது இது நரகமான கலியுகமாகும். ஆனால் சத்தியயுகம் சுவர்க்கமாகும். நரகவாசிகளைச், சுவர்க்கவாசிகளாக மாற்றுவது யார்? அவர்கள் பாவப்பாதையில் சென்றவுடன் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர், நாளுக்கு நாள் அவர்கள் தொடர்ந்தும் அதிகளவு சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகுகின்றனர், உலகம் தமோபிரதானாகுகின்றபோது, கூறப்பட்டுள்ளது: இது முற்றிலும் தமோபிரதான் புத்தி. அது தேவர்களைப் போன்று முற்றிலும் சதோபிரதான் புத்தியாகும். உண்மையில் தேவர்களே பூஜிக்கப்படவேண்டும். ஆயினும் இந்நேரத்தில் எவருமே தேவர் அல்லர், ஏனெனில் அவர்களிடம் தெய்வீகக் குணங்கள் இல்லை. கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவை அறிந்ததால், அவரைப் பூஜிக்கின்றனர், பாரதமக்கள் தங்களைத் தேவர்கள் என அழைக்க முடியாது. பலர் இன்ன - இன்ன தேவர், இன்ன - இன்ன தேவர் எனப் பெயர்களைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அவர்களிடம் அந்தத் தெய்வீகக் குணங்களில்லை. பாடப்பட்டுள்ளது: நான் தெய்வீகக்குணங்கள் அற்றவன். என்னிடம் தெய்வீகக்குணங்கள் எதுவுமில்லை. யார் முன்னிலையில் ஆத்மாக்கள் இதைக் கூறுகின்றனர்? அவர்கள் இதைத் தந்தையின் முன்னால் கூறவேண்டும். அவர்கள் தந்தையை மறந்து சகோதரர்களின் பின்னால் செல்கின்றனர். பிரம்மா விஷ்ணு, சங்கரரும் சகோதரர்களே, நூங்கள் அவர்களிடமிருந்து எதையுமே பெறப்போவதில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்தும் சகோதரர்களைப் பூஜித்துத் தொடர்ந்தும் வீழ்கின்றனர், நூங்கள் தந்தையிடமிருந்தே உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெற உள்ளீர்கள். எவருமே தந்தையை அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் தந்தையைச் சர்வவியாபி என அழைக்கின்றனர், ஆனால் தந்தையின் பெயர் என்ன? அவர் பெயர், ரூபத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவர் என அவர்கள் கூறுகின்றனர், ஒருபுறம் அவர் சதா ஒளி ரூபமானவர் எனக் கூறுகின்றார்கள். எனவே எவ்வாறு அவர் பெயர், ரூபத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் என நூங்கள் கூறமுடியும்? நியதிக்கு ஏற்ப அனைவரும் தமோபிரதானாக வேண்டும் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள். பின்னர் தந்தை வருகின்றபோதே அனைவரையும் அவர் சதோபிரதானாக்க முடியும். ஆத்மாக்கள் நிச்சயமாகத் தூய்மையாக வேண்டும்.

ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தந்தையுடனேயே வசிக்கப் போகின்றார்கள். புதிய உலகம் பழையதாக வேண்டும். நூங்கள் இப்பொழுது பாபாவுக்கு உரியவர்கள் என்றும், அந்த பாபா வந்துள்ளார் என்பதையும் நூங்கள் அறிவீர்கள். அவர் பிரம்மாவின் மூலமாக ஸ்தாபனையை மேற்கொள்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் பிரம்மாவின் சரீரத்தை ஆதாரமாக எடுக்கின்றேன். நான் பாக்கிய இரதத்தை ஒட்டுகின்றேன். இரதத்திலே நிச்சயமாக ஓர் ஆத்மா இருக்க வேண்டும். பகீரதன் கங்கையைக் கொண்டு வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. எவ்வாறு கங்கை சடாமுடியினூடாகப் பாயமுடியும்? அது மலைகளிலிருந்து பாய்கின்ற இனிய நூராகும். முகில்கள் கடலிலிருந்து தங்களை நிரப்பிப் பின்னர் பொழிகின்றன. இந்நாட்களில் விஞ்ஞானத்திற்குத் தண்ணீரை இனிமையாக்குகின்ற சக்தியுள்ளது. முகில்கள் இயற்கையாகவே அதிகளவு மழை பொழிகின்றன. அவற்றிலிருந்து வெள்ளம் ஏற்படுமளவுக்கு அதிகளவு நீர் வருகின்றது. முகில்கள் நூரை ஈர்த்தெடுக்கின்றன. இந்திரனோ அல்லது மழையின் கடவுள் போன்றவர்களோ எவருமில்லை. முகில்களே தங்களை நிரப்பிப் பின்னர் மழைபெய்கின்றது. உண்மையில் இது ஞானமழை. இது ஞானம் இல்லையா? இதன் மூலம் என்ன நடக்கின்றது? தூய்மையற்றவர்கள் தூய்மையாகுகின்றனர். சத்தியயுகத்தில் கங்கை, யமுனை ஆறுகளும் இருக்கும். கிருஷ்ணர் அங்கே விளையாடினார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் அது போன்று எதுவுமே இருப்பதில்லை. அங்கே அவர்கள் கிருஷ்ணரை அதிகளவு கவனத்துடன் பராமரிப்பார்கள். அவரே மிக நல்ல மலராவார். ஒரு மலர் வசுகரமானது. மக்கள்; மலரிலிருந்து நறுமணத்தைப் பெறுகின்றனர். முட்களிலிருந்து எவராவது நறுமணத்தைப் பெறமுடியுமா? இது முட்காடாகும். அசுரரீயான தந்தை கூறுகின்றார்: நான் வந்து மலர்த்தோட்டத்தை உருவாக்குகின்றேன். இதனாலேயே அந்த ஒரேயொருவர் புள்நாத் (முட்களின் பிரபு) என அழைக்கப்படுகின்றார். புள் முட்களை மலர்கள் ஆக்குகின்றார். அதனாலேயே முட்களை மலர்களாக்கிய பிரபு எனும் அவரது புகழ் பாடப்பட்டுள்ளது. எனவே பாபாவிடம் அதிகளவு அன்பு இருக்கவேண்டும். ஆத்மாக்கள் லௌகீகத் தந்தையரைக் கொண்டிருக்கின்றபோதிலும், அவர்கள் பரலோகத் தந்தையையே நினைவுசெய்கின்றனர், ஏனெனில் அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷமற்று இருக்கின்றனர். இதுவும் ஒரு விளையாட்டாகும். நூங்கள் அரைக் கல்பமாகத் தந்தையை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். அவர் வருகின்றமையாலேயே மக்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். நூங்கள் இப்பொழுது எல்லையற்ற தந்தையின் குழந்தைகள் ஆகியுள்ளீர்கள் என்பதை அறிவீர்கள். உங்களுடைய உறவுமுறை அந்த ஒரேயொருவருடனும் லௌகீகத் தந்தையுடனும் ஆகும். எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார்: என்னை நினைவுசெய்வதன் மூலம் நூங்கள் தூய்மையாகுவீர்கள். இவர் லௌகீகத்தந்தை என்பதையும், அவர் பரலோகத் தந்தை என்பதையும் ஆத்மா அறிவார். ஆத்மாக்கள் தங்களது பரலோகத் தந்தையையே கூவி அழைக்கின்றனர். 'ஓ கடவுளே! ஓ கடவுளாகிய தந்தையே!' என ஆத்மாக்களே அழைக்கின்றனர். தந்தை வீட்டில் அமர்ந்திருந்தால் ஏன் 'ஓ தந்தையே!' எனக் கூவி அழைக்கின்றனர்? ஆத்மாக்கள் அந்த அநாதியான தந்தையையே நினைவு செய்கின்றனர், எப்போது அவர் உலகைப் புதியதாக்குகின்றார் என இப்பொழுது நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். அவர் கலியுக இறுதியும் சத்தியயுக ஆரம்பமுமான சங்கமயுகத்திலேயே நிச்சயமாக வருகின்றார் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. பின்னர் மக்கள் கலியுகத்தின் காலஎல்லை நூறாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் எனவும் கூறியுள்ளனர். கடவுளை அடைவதற்காக மக்கள் அதிகளவில் சுற்றி அலைகின்றனர். அதிகளவு பக்தி செய்தவர்கள்; யார்? அவர்களே தந்தையை முதலில் சந்திக்க வேண்டும், இல்லையா? தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: நூங்களே முதலில் பக்தியை ஆரம்பித்தவர்கள். நூங்களே முதலில் ஞானத்தைப் பெறவேண்டும். வழமையாக நூங்களே அசுர குணங்களைக் கொண்டவர்களாக இருந்தீர்கள். நூங்கள் இப்பொழுது தெய்வீகக் குணங்களுள்ள தேவர்களாக ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் அவ்வாறான மேன்மையான சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றீர்கள். அங்கே அனைத்துமே முதந்தரமானதாகும். நூங்களே மிக முக்கியமான மக்கள் ஆகுகின்றீர்கள். அங்கேயே உங்களுக்கு வைரங்களும், இரத்தினங்களும் பதிக்கப்பட்ட மாளிகைகள் கட்டப்படும். நூங்கள் பிராமணராக ஆகும்வரைக்கும், சிவபாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. சூத்திரர்களால் ஓர் ஆஸ்தியைக் கோரமுடியாது. பிராமணர்கள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்ற யாகம் இதுவாகும். ஒரு யாகம் எப்போதும் ஒரு பிராமணப் புரோகிதராலேயே நடாத்தப்படுகின்றது. சிவன், உருத்திரன் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். ஆகையால் இது உருத்திரனின் ஞான யாகமாகும். உருத்திர சிவபாபா இந்த ஞான யாகத்தை உருவாக்கியுள்ளார். பக்தி

முடிவுக்கு வருகின்றபோதே யாகம் உருவாக்கப்படுகின்றது. பக்தி மார்க்கத்தில் மனிதர்கள் யாகங்களை உருவாக்குகின்றனர். சத்தியயுகத்தில் தேவர்கள் ஒருபோதும் யாகங்களை உருவாக்குவதில்லை. ஆயினும், இது சுயராச்சியத்தை அடைவதற்காக குதிரை அர்ப்பணிக்கப்படுகின்ற உருத்திரனின் ஞான யாகமாகும். சமயநூல்களிலும் இது இந்தப் பெயராலேயே நினைவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பக்தியும், ஞானமும் அரை, அரைவாசியாகும். பக்தி இரவும், ஞானம் பகலுமாகும். பாபா இதை விளங்கப்படுத்துகின்றார். எப்போதும் தொடர்ந்தும் “பாபா, பாபா!” எனக் கூறுங்கள். ஒரேயொரு பாபாவே எங்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்குபவர். பாபாவே அதி அன்பிற்கினியவர். அவரை விட அன்பானவர் இந்த உலகில் வேறு எவருமே இருக்கமுடியாது. நூங்கள் அரைக்கல்பமாகத் தந்தையை நினைவுசெய்கின்றீர்கள். நூங்கள் தந்தைக்குரியவர்கள் என்பதை இப்பொழுது நூங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: உங்கள் குடும்பத்துடன் வீட்டில் வாழும்போதும், தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். அனைவரும் இங்கே வந்து தங்கமுடியாது. ஆம், நூங்கள் அனைவரும் அந்த பாபாவுடன் தங்கலாம். எங்கே? எந்த பாபா? அவரது பெயர் என்ன? சிவபாபாவுடன் நூங்கள் எங்கே தங்குவீர்கள்? பரந்தாமத்தில். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் அங்கே தங்கமுடியும். அவர்கள் அனைவரும் இங்கே தங்கமுடியாது. வெகுசிலரே இங்கு இருக்கமுடியும். குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இங்கேயே ஞானத்தை எடுக்கவேண்டும். இது ஒரு கல்வியாகும். நூங்கள் எவரையாவது சந்திக்கும்போது அவரிடம் கூறுங்கள்: லௌகீகத்தந்தை, பரலோகத்தந்தை என இரு தந்தையர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யும்போது பரலோகத் தந்தையையே நினைவுசெய்கின்றனர். தந்தை இப்பொழுது வந்துள்ளார். சிவபாபாவே அதி அன்பிற்கினியவர். கிருஷ்ணரும் அனைவரதும் அதிஅன்பிற்கினியவரே. ஆயினும் சிவபாபா அசரீரியானவர், ஆனால் கிருஷ்ணரோ சரீரதாரியாவார். கிருஷ்ணரை அனைவரதும் தந்தை என அழைக்க முடியாது. அவர் உலகின் அதிபதியாவார். சிவனே அவரை அவ்வாறு ஆக்கினார். இருவருமே வசுகரமானவர்கள்; ஆனால் இருவரிலும் யார் அதி வசுகரமானவர்? சிவனே வசுகரமானவர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவபாபாவே கிருஷ்ணரை அவ்வாறு ஆக்குகின்றார். ஆனால் கிருஷ்ணர் என்ன செய்கின்றார்? எதுவுமேயில்லை! தந்தை மாத்திரமே வந்து தமோபிரதான் ஆத்மாக்களை சதோபிரதான் ஆக்குகின்றார். ஆகையால் அவரே புகழப்பட்டுள்ளார். கிருஷ்ணர் ஒரு குழந்தையாவார், அவர்கள் அவரது நடனத்தைக் காட்டியுள்ளனர். சிவபாபா என்ன நடனத்தை ஆடமுடியும்? தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நூங்கள் அனைவரும் பார்வதிகள். அமரத்துவ பிரபுவாகிய சிவன் உங்களுக்குக் கதையைக் கூறுகின்றார். வேறு எந்தப் பார்வதியும் இல்லை. ஒரு அர்ஜுனர் மாத்திரமில்லை, நூங்கள் அனைவருமே அர்ஜுனர்கள். நூங்கள் அனைவரும் திரௌபதிகள். துச்சாதனனே பெண்களைத் துகிலுரிபவர். இதனாலேயே அவர்கள் கூவியழைக்கின்றனர்: பாபா எங்களைப் பாதுகாருங்கள்! பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகள் ஒரு போதும் துகிலுரியப்படுவதில்லை. திரௌபதி துகிலுரியப்பட்டபோது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் 21 சேலைகளைக் கொடுத்ததாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. 21 சேலைகளை எவராலும் அணியமுடியுமா? அது ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் மேலிருந்து சேலைகளைக் கொடுத்ததாகக் காட்டப்பட்ட நாடகமாகும். எவ்வாறு ஒருவரால் 21 சேலைகளை அணியமுடியும்? உண்மையில் தந்தை உங்களைத் துகிலுரிவதிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றார். நூங்கள் 21 பிறவிகளுக்கு ஒருபோதும் துகிலுரியப்பட மாட்டீர்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாபாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உள்ளாரத் தொடர்ந்தும் “பாபா! பாபா!” எனக் கூறி பாபாவைப் போன்று இனிமையானவர்கள் ஆகுங்கள். ஆத்ம உணர்வில் நிலைத்திருங்கள். கல்வியில் முழுக் கவனம் செலுத்துங்கள்.
2. அதி அழகான தந்தையை நினைவுசெய்து, நிச்சயமாகத் தூய்மையாகுங்கள். யோகத் துயின் மூலம் விகாரங்கள் என்ற கலப்படத்தை அகற்றி நிஜத்தங்கம் ஆகுங்கள்.

ஆசுவாதம்: உங்கள் சமத்துவத்தினூடாக ஒரு நெருக்கமான ஆசனத்தைக் கோரி முதலாம் பிரிவில் வருகின்ற வெற்றி இரத்தினம் ஆகுவர்களாக.

நேரம் நெருக்கமாக வரும்போது, உங்களைத் தந்தைக்குச் சமமாக ஆக்குங்கள். உங்கள் எண்ணங்களிலும், வார்த்தைகளிலும், செயல்களிலும், சம்ஸ்காரங்களிலும், சேவையிலும் தந்தைக்குச் சமமாக ஆகுவதென்பது நெருக்கமாக வருவதாகும். தந்தியின் சகவாசத்தையும் அவரது ஒத்துழைப்பையும் அவரது அன்பையும் ஒவ்வோர் எண்ணத்திலும் அனுபவம் செய்யுங்கள். தந்தையின் சகவாசத்தையும் உங்கள் கரங்களை அவரது கரங்களிலும் சதா அனுபவம் செய்யுங்கள். நீங்கள் முதலாம் பிரிவிற்குள் செல்வீர்கள். தந்தையை சதா அனுபவம் செய்யுங்கள். அத்துடன் ஒரேயொரு தந்தை மூது முழுமையான அன்பு இருக்கட்டும். அப்பொழுது வெற்றி மாலையில் நீங்கள் ஒரு வெற்றி இரத்தினம் ஆகுவீர்கள். உங்களுக்கு இன்னமும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது, ஏனெனில் “மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது” (வழி டயவந) என்ற பலகை இன்னமும் போடப்படவில்லை.

சுலோகம்:

சந்தோஷத்தை அருள்பவராகி ஆத்மாக்களைத் துன்பத்திலிருந்தும் அமைதியின்மையிலிருந்தும் விடுவிக்கும் சேவையைச் செய்பவர்களே சுத்தேவ்; சந்தோஷத் தேவர் ஆவர்.

---ஓம் சாந்தி---